

CESARE

SORAYA NAOMI

CESARE

EEN CHICAGO SYNDICATE SPINOFF

SORAYA NAOMI

the sky is the limit

DUTCH VENTURE PUBLISHING

Cesare
is een uitgave van
Dutch Venture Publishing

Copyright © 2021 Dutch Venture Publishing
Auteur: Soraya Naomi
Oorspronkelijke titel: For Cesare

Omslagontwerp: Jen Minkman
Omslagbeeld: depositphotos.com
Vertaling uit het Engels: Marije Minkman
Tekstredactie: Marieke Veringa

Eerste uitgave oktober 2021
NUR 343

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

HOOFDSTUK 1

CESARE – HEDEN

*I*k baan me een weg door de drukte in dit paleisachtige witte landhuis aan de rand van East Hampton Village en begroet mijn baas, die in zijn luxe woonkamer zit. De hele crew is er, inclusief alle belangrijkste leden van het syndicaat van New York: Michael is de baas, ik ben de onderbaas en dan hebben we nog Lucia, de adviseur, en alle hoofdmannen die onder Michael en mij functioneren.

Iedereen is er met zijn partner of date om de aankondiging van Michaels huwelijk te horen. Mijn date loopt achter me aan.

‘Michael,’ begroet ik hem en ik ga naast hem staan, bij de open haard.

‘We wachten op Joey,’ zegt Michael terwijl hij zijn op maat gemaakte pak dichtknoopt. Zijn slanke, blonde aanstaande, Rachel, staat naast hem.

Ineens krijg ik het gevoel alsof er een rilling over mijn rug loopt en als ik me omdraai zie ik Joey naar ons toekomen.

Naast hem loopt zijn date en ik word ijskoud van binnen. Ik herken deze schoonheid in haar blauwe jurk, met haar zo zwart als het mijne en asgrijze ogen.

Wat doet Kinsey hier in hemelsnaam?

Ze is de laatste persoon die ik ooit verwacht had nog te zien. En ze is ook de enige die ik nooit heb kunnen vergeten. Maar als onderbaas van het syndicaat zal ik me rustig moeten houden.

Ze kijkt lachend om zich heen, totdat haar blik op mij landt en haar ogen groot worden.

Ik knik naar haar en zij blijft abrupt stilstaan.

Het is vijf lange jaren geleden dat ik haar voor het laatst gezien heb, maar haar verschijning doet me nog steeds veel. Het lijkt wel alsof de tijd stil staat terwijl alle emoties door me heen jagen. Ik bijt op mijn tanden en loop naar haar en Joey. Het is onmogelijk me te beheersen nu ik oog in oog kom met mijn oudste en beste vriend. Het meisje dat ik al ken sinds ik twaalf ben. De vrouw van wie ik heb gehouden en die ik gehaat heb.

Kinsey stapt achter Joey vandaan terwijl hij met iemand in gesprek is en ik pak haar bij haar arm. Met mijn één meter vijfentachtig toren ik boven haar uit. ‘Wat doe jij hier in vredesnaam?’

Ze probeert zich los te trekken maar ze zwaait onhandig om zich heen en zegt met dubbele tong, ‘Laat me los!’

Is ze dronken?

Nadat ik haar los heb gelaten, grom ik ‘Je hoort hier niet –’
Mijn opmerking wordt onderbroken door een luide knal. Dan hoor ik schoten en de paniek breekt uit. Ik duik naar beneden en trek mijn Smith & Wesson uit de broekband waar ik hem onder mijn jasje verborgen had. Ik trek Kinsey mee naar beneden en bescherm haar met mijn lichaam terwijl ik ons achter de witleren bank probeer te krijgen. Mensen schreeuwen en duiken achter meubelstukken terwijl mannen het huis van Michael binnendringen, wild om zich heen schietend. Kinsey ligt trillend van schok onder me terwijl ik mijn pistool van de beveiliging haal, even over de bank kijk en een schot los. Maar dat is niet makkelijk als al onze mensen ook nog rondlopen.

‘Cesare?!’ hoor ik een man me roepen.

Ik draai mijn hoofd naar de hal en één van onze soldaten schuift een automatisch wapen over de vloer naar me toe. Snel grijp ik het en open het vuur.

Hij geeft andere leden ook nieuwe wapens en het geluid van geloste schoten vult de ruimte. Het is volledige chaos.

Ineens hoor ik een luide schreeuw en zie ik Michael, geknield en met zijn handen op de borst van zijn verloofde drukkend. Overal is bloed.

‘Blijf hier!’ beveel ik Kinsey.

Ze kijkt naar me op en knikt zwakjes.

Langzaam beweeg ik langs de bank en ik schiet nog twee aanvallers neer terwijl ik overal dode mensen zie liggen.

‘Stop! We hebben ze allemaal!’ roept één van de hoofdmannen.

Ik hou mijn wapen nog steeds getrokken terwijl ik van links naar rechts kijk. Ik zie bloed op de ramen en de vloer. Andere leden houden ook hun wapen getrokken, terwijl we de woonkamer inspecteren.

‘Check de andere kamers,’ beveel ik de hoofdmannen.

Ik haast me naar Michael, die stil op de grond zit, met Rachel levenloos in zijn schoot.

Mijn blik gaat naar de bank waar Joey inmiddels bij Kinsey zit. Het is moeilijk om me te concentreren omdat ik hem wel in elkaar zou willen slaan, alleen al omdat hij aan haar gezicht zit. Maar er zijn nu belangrijker dingen.

‘Michael...’ Ik kniel naast hem neer, net als hij met een woedend gezicht ontploft.

‘Wat is er in hemelsnaam gebeurd?! Wie waren dit? Kijk nou hoe het er hier uitziet. Niemand gaat weg!’

Hij staat op en tilt Rachel op de bank. ‘Kijk wat ze gedaan hebben! Is één van die klootzakken nog in leven? Ik wil er eentje levend hebben!’

Ik doe een stap naar hem toe en leg mijn hand op zijn

schouder. ‘Het spijt me, Michael, maar je moet even rustig worden. *Dobbiamo mantenere la calma.*’ We moeten kalm blijven.

Michael haalt diep adem en ik zie hoe moeilijk hij het heeft. Wij zijn de baas en de onderbaas en moeten tegenover onze mannen altijd de indruk wekken dat we alles onder controle hebben.

‘Hoe zijn ze hier in vredesnaam binnen gekomen, voorbij de beveiliging? Er moet wel een spion zijn. Wie is er hier nieuw? Als je iemand hebt meegenomen behalve je partner, laat ze dan tegen de muur aan gaan staan. We moeten ze ondervragen,’ beveelt Michael.

Iedereen die niet getrouwd is laat zijn date tegen de muur aanstaan, maar als ik om me heen kijk op zoek naar de mijne, zie ik haar dood op de grond liggen.

Ondertussen bekijkt Michael iedereen van top tot teen en stelt vragen aan alle vrouwen die bibberend voor hem staan. De vijfde in de rij is Kinsey.

‘Jij kwam binnen vlak voordat we werden aangevallen. Wie ben je?’ vraagt Michael.

Kinsey is de enige die haar antwoord luid en duidelijk geeft. ‘Kinsey. Ik ben hier met Joey.’ Ze kijkt naar hem en dan naar mij.

‘Hoe ken je haar, Joey?’

‘Ze is een vriendin.’